

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus Practicus De Casibus Summo Pontifici, Episcopis, Et Praelatis Religionum Reservatis

Kiene, Johann Georg

Constantiae, 1629

2. & 3. Diuisio iuramenti, quidvé vnumquodque sit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-42214

forium non inducere obligationem rei præstandæ, quæ sine causa saltem veniali nequit impleri.

II. Diuiditur. i. Iuramentum in Assertorium, quod adhibetur ad præteritum, vel præsens affirmandum, vel negandum, v. g. iuro per Deum me non conspirasse contra Magistratum, homicidam esse: Et Promissorium quatenus refertur ad præsens animi iudicium, seu propositum de realiqua præstanda, v. g. iuro per Deum me tibi satisfacturum, non lusurum chartis, taxillis &c. 2. In iuramentum, quod fit per simplicem attestationem quâ Deus in testem produci- tur. v. g. testor Deum, Deus sit mihi testis: Et in id, quod per execrationem fit, quo iurans sibi vel aliis malum à Deo vindice inferendum precatur, nisi è vero habeat, quod iurat. v. g. peream, non mouear hinc, Dæmon arripiat, ita
me

me Deus amet, per animam meam *Clavis Regia. cit. e. num. 2. Less. cit. dub. 2* in hisce & similibus formulis non tantum significatur, ut me v. g. amet Deus, si est verum, sed etiam ut non amet, si falsum.

III. Diuiditur tertio in illud, quo testimonium diuinum immediate: & in id quo mediate aduocatur per creaturas [A] quatenus nimirum Deus in illis iudicium suum exercere imploratur, aut quatenus diuina veritas peculiariter elucet, sic iurari solet per sacra Euangelia, id est, per veritatem Dei in eisdem expressam & significatam, aut per Sanctos, qui huius veritatis fuere magistri & sectatores. 4. In solempne cum cum notabili circumstantia & ceremoniis, v. g. coram testibus, notatio, coram Iudice, Prælato, tactis Euangeliis: Et simplex quod caret huiusmodi ritibus, vtriusque

N

quidem

quidem apud Deum eadem vis,
attamen si violetur solemne ma-
ius est peccatum propter scanda-
lum.

[A] Less. cit. Bonacina. t. 2. d. 4. q.
1. p. 2. Tan. cit. qui bene docet nri.
2. in formulis iurandi rationem
habendam consuetudinis, patrie
& communis modi concipiendi,
atq; in illis de quibus dubitatur,
an sint iuramenta, v. g. cum Deo
loquor, per meam fidem, Deus
scit, attendendam iurantis in-
tentionem. Formula vero, in
mea fide, conscientia, in fide
Religiosi, Sacerdotis, aut boni
civis, sicuti ordinariè accipiun-
tur, non præferunt iuramen-
tum, qui enim ita loquuntur
non iurare sed significare laborant
se loqui ex virtute veritatis,
quam vir bonus, Religiosus,
Sacerdos suis verbis ac promif-
sis debet adhibere, & si fallat
pro

pro mendaci reputari non refu-
git. Vide Azor tom. I. lib. XI. Cap.
2. t. l. c. 2. [B] Qui iurat per
creaturas non referendo in Deum,
sed per ipsas quantum potest ve-
ritatem confirmat graue quidem
per se peccatum (quod ad blasphemiam infidelitatis reducitur)
committit, non tamen proprie
iuramentum, nisi forte tale e-
stimetur ex falsa persuasione
iurantis.

IV. Iuramentum Assertorium,
quà simplex, quà solemne de re
præsenti, vel præterita deliberato
animo enuntiatum, si falsum sit,
est peccatum mortale periurii in
quacunque materia siue magna
siue parua. *Clavis Regia. l. 5. c. 4.
n. 14. Tan: cit. n. 9 cum S. Th. 22.
q. 98. a. 3. ad 2. dicente, eum
peccati mortalis reum argui, qui
iocosè, serio, vel ex lapsu linguæ*

N 2

peieret,